

של המרפא הקדושה, עד ושםם, שהיא הפרשה ששולחת על הפל. היא בסוד של שבעים וששים מבות, תוך הסוד של שבעים ישנים שמות של המרפא הקדושה.

פרשה רבייעית - ושמתם, שהיא חמשים TABOT, שהיא כנגד חמשים שעריו בינה. פרשנות האיצית כלולה מפלהם. וועלות הפרשיות למנין של אדים.

ובל' שאר המקומות, בין במקומות התורה, בין בכל שאר המקומות בתורה, הזכר לחוד והנקבה לחוד. וכך נקהו ייחוד, שפתיחיד בו הקדוש ברוך הוא, זכר ונקה מתנכסים יחד, וועלויים בשעור אחד.

הזכיר נשפלים בה, מה שאין בן בכל שאר המקומות של התורה. וזהו השבח של האמונה העילונה, לדעת זה (שנה) ה' הוא האלים. הזכיר נשלם בנקבה, ונכללים אחד עם אחד, הזכר לבנה עם הנקה. וזהו היחוד המשלים. ואין שלמות אלא בזכר ונקה יחד.

ובא ראה, כל מי שפמשלים היחוד בראוי ומכונן בפרשיות הללו בכל יום, זוכה למשכופים ומלחנות הלה, להיות שלם פאן. ואין מי שייעכב על ידו, ובלבך שיקרא בראוי, וכיון בטודות העליונים הלה.

ואחו במניינן ואמר לי: אי חסיד, בא וראה את כבוד אותם שמייחדים את שם הקדוש בראוי וועסקים בקירות שמע במו זה.

בננטהו להיכל אחד, ובאותו היכל היה שלש מאות ששים וחמשה היכלות, בחשבון ימות השנה. אברם יצחק ויעקב שולטים באותו היכל, ואדם הראשון בתוכם.

ואיהו ברוז ואשתרא דרתיכא קדיישא, עד ושםם. דאייה פרשטה דשלטת על כולה. איהי ברוז דע"ב מיבין, גו רוז דע"ב שממן דרתיכא קדיישא.

פרשה רביעאה, ושמתם, דאייה חמישין מיבין, דאייה לקביל חמישין פרעון דברינה. פרשה דעתית כלילא מבולחה. וסלקין פרשין למניינא דאדים.

ובל' שאר דוכתיין, בין בפקידי דאוריתא, בין כל שאר דוכתי דאוריתא, דכורה לחוד, ונוקבא לחוד. והכא דאייה יהודא, דאתיה ביה קודשא בריך הוא, דבר ונוקבא אתכניישו בחדר, וסלקין בשערא חדא.

דכורא אשתלים בה, מה דלאו הכי בכל שאר דוכתי דאוריתא. ודא שבחא דמהימנותא עילאה, למנדע ורוז דא (הא) ה' הוא האלים. דכורא אשתלים בנוקבא, ואתקל חד בחדר, דכורא אתבי בנוקבא. ודא איהו יהודא שלים, ולא אית שלימו אלא

דכורא ונוקבא בחדר.

וთא חזי, כל מאן דאשלים יהודא בדקא יאות, ומכוין בפרשיות אלין בכל יומא. צבי לאلين משкопין וחלזני, למחיות שלים הכא. ולית מאן דיעכב על ידו, ובלבך דיקרי בדקא יאות, ויבינוין בהני רזין עילאיין.

ואחד בימיינא דילי ואמר לי, אי חסידא, פא חממי יקר דאיןון דמייחדי שמא קדיישא בדקא יאות, ולעאן בקריאת שמע בגונא דא. אעלגנא בחדר היכלא, ובההוא היכלא הו שס"ה היכלים, כהורשען יומי שטא. אברהם יצחק ויעקב שליטין בההוא היכלא, ואדם הראשון בגוניהו.

וראיתו מפני קבוצות של נשות
מלבשות ברקמה של עז המתים,
וכמה גוננים של קבוע עליון,
ונכנים לתוכה היכל, וויפיאל
הממנה הגדול על הפל, ממנה
גדול של התורה עמהם.
פתח ואמר: התעוררו קדושים
העולם, הרי בנים הקדושים,
شمיחדים את השם מקודש,
ומכונים ברצון של הפרשיות של
קריאת שם.

וראיתו את אדם הראשון
שמשתדל בהם. ובשעה שנכנסת
קריאת שם שקורא בן אדם,
עליה בראשונה להיכל הדת,
ומricht בה אדם הראשון. אם
חרשה אותן אחת מקרית שם,
אין מקבל אותה, שהרי חסר
בנינו של אדם, שהוא מאותם
ארבעים ושמשנה, באותן הפתות

שחוור שליח האבור.
ואם מוצא אותה בראוי, מקבל
אותה, ונוטלים ממנו אברחים
יצחק ויעקב, ונושאים אותה. מי
ראה השמחה, מי ראה
הערוביה בכל אותן האזכורים
שבגן עדן, שבאים לאותה
השמחה.

ובשעה שיבא לאותו העולם, מי
יראה את שמחתו, שמושבים
אותו האבות אצלם פעמים בזום,
ובכל يوم יורד עליו טל מראש
הפלך.

באח瞳 הפל יורעים ואוכלים
המאכל שמלאים העליונים
אוכלים. ויודעים מה שחתה, ומה
שניתה, ומה שעתיד להיות, עד
הזמן שהקדוש ברוך הוא יקיים
את הגופים הטרוחים בעולם
הזה, ויקיים הקדוש ברוך הוא

בבגין מתקן בראוי.
בחלון שפצד הדרום והוא רשותם
ש, שציד זה ר', ובצד אחר ר',
ובצד אחר ר'. שאלתי אותו

וחמיינא מפני חבילי נשמתין, מתלבשין
ברקימו דאיילנא דחיי, ובמה גונין
דייקרה עילאה. ועיילין גו היכלא, וויפיא"ל
רב ממנא על כולה, רב ממנא דאוריתא
בחדיה.

פתח ואמר, אתערו קדישי עלמא, הא בניכוֹן
קדישין, דקא מיחיד שמא קדישא,
ומכינויו ברעותא דפרשיין דקריאת שם.

ואדם הראשון חמיינא דמשתדל בהו. ובשעה
דעאלת קריית שם דקרי בר נש,
סליקא בקדמיתה להאי היכלא, וארח בה אדם
הראשון, אי חסר אותן מקרית שם, לא
מקבל לה. דהא חסר בניניינא דאדם, דאייה
מאתים ושמנה וארכעים, באנוון תיבין בחזר
שליח צבור.

ואי אשכח יטה בדקא יאות, מקבל לה, ונטלין
לייה אברחים יצחק ויעקב מגיה, ונשקין
לה. מאן חמיה חדוה, מאן חמיה ערובייא, בכל
איןון צדיקיא דבגינטא דעתן, דקא אתין
בההוא חדוה.

ובשעה דיתני לההוא עלמא, מאן ייחמי^ה
חדוה דיליה, דאותבן לייה אבחן
לגביהו טרי זמג' ביומה, ובכל יומא נחית
עליה טלא מרישא דמלכא.

ובהזהיא טלא, ידען ואכליל מיכלא, די מלacci
עליאין אכלין. וידעין מה דההוא, ומה
דיהוו, ומה זמן למשוי, עד זמנא דקידשא
בריך הוא יוקים לגופי דסיכון בהאי עלמא,
וילוקים לוון קודשא בריך הוא, בניניינא
מתתקנא בדקא יאות.

בחלון דבסטר דרום, הו רשותין ש',
דבסטר דא ר', ובסטר אחרא ר',
ובסטר אחרא ר'. שאילנא לההוא גברא,

האיש, ואמרתי: מהן האותיות הלו? אמר: אני יודע. עד שבא אותו המגנה ואמר לי: אי חסיד, אומן האותיות סימני (עממי) הפירושיות של קריית שם. אשר חילקן של מי שאומר אותם בכל יום ברצון הלב.

חלון אחר שבצד צפון, בו עומדים שני משלוקים, ותמשאותו לוחות נונצחות בתוכם. שתי אותיות הצד זה ושתי אותיות הצד זה, ואחת למטה מהם פלויה עליהם, והם בסוד השם מקדוש ונקרא אלהים. בחילון הזה ובאותם המשפטים שורדים שני מ nephukim באוטו הרקיע, והם צורתם וגזריאל (עריאל), שמוננים שם באותו הצד שלו נפתח.

ושם יש היכל אחד מרום בכמה גונים וכמה ציריים, ובו עומדים כל אותן שמקדשים את שם רבונם באמירה בכל יום, אחר שمبرכים אותו, ואומרים ברוך ה' המברך לעולם ועד, ומקדושים אותו אחר כן בקדשו משלשה.

ואתו היכל נקרא משלהש, פמו שנאמר (ירמיה) היכל ה' היכל ה' היכל ה' המה. ואתו היכל הוא משלהש. ושאלתי מה זה. אמר אותו איש: אלו הם שלא אוכלים כל ימיהם על דם.

משמעותם של ארם בעולם זהה יוצאת מפנוי בכל לילה ולילא. בבקור חווית אלין, ושותה בחטם של האדים, ולא נכנסת ולא מתנישבת במצעיו עד שפברך את הקדוש ברוך הוא ומהפלל על דמו, אז מתישבת במקומה.

בדין מתישב בדוכחה.

ואמיןא, מי הני אהרון, אמר לא ידענו. עד דאתה ההוא ממנא, ואמר לי, אי חסיד, איןון אהרון, סימני (נ"א סמכיו) דפרק שיחתא דקרית שם. זכה חילקה דמן דאמר לו בכל יומא ברעתה דלא.

חלון אחר דבستر צפון, בה קיימן תרין משкопין, וחמש אהרון מלחתין ומנתצין בגינויו. תרין אהרון בסטרא דא, ותרין אהרון בסטרא דא, וחד לעילא מנינו פלייא עלייהו. ואינו ברזא דשמא קדייש ואיךרי אלהים.

בחילון דא ובאיןון משкопין, שרין תרין ממון בההוא רקייעא, ואינו צורת' וגוריא"ל (נ"א עריאל), די ממון פמן בההוא סטרא דלא אתחפתה.

ותמן אית חד היכלא, מרום בכמה גונין, וכמה צירין. וביה קיימין כל איןון דמקדשי שם דמאריהון באמידה בכל יומא, לבתר דمبرכין ליה, ואומרים ברוך ה' המבורך לעולם ועד, ומקדושים ליה לבתר בקדושה משולשת.

וההוא היכלא איךרי משולש, כמה דעת אמר, (ירמיה ז ד) היכל ה' היכל ה' היכל ה' מה. וההוא היכלא והוא משולש. ושיילנא Mai ha'i. אמר ההוא גברא, אלין איןון דלא אכלי כל יומיהן על דמהון.

בגין דנסמطا דבר נש בהאי עלמא, נפקת מיניה בכל לילא ולילא. בצדרא אתהדרא ליה, ושרייא בחוטמא דבר נש, ולא עאלת ולא אתיישבא במועי, עד דمبرך לקודשא בריך הוא, ומצלוי על דמייה,